

Lumină din sanctuar

Sabat după-amiază

De memorat: *Evrei 8:1,2*

„¹ Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ² ca slujitor al Locului Preasfânt și al adevăratului Cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.”

De citit ca bază a studiului: *Ellen G. White, Tragedia veacurilor, cap. 22–24, 28.*

La scurtă vreme după dezamăgirea din 22 octombrie 1844, unii dintre milleriți, după rugăciune și studiu, au ajuns să își înțeleagă greșeala. Profeția celor 2.300 de zile nu avea în vedere a doua venire a lui Isus, așa cum se credea în general, ci lucrarea lui Hristos din sanctuarul ceresc, descrisă atât de bine în cartea *Evrei*. Curățarea sanctuarului din cer era împlinirea curățării pământești a sanctuarului de pe pământ, așa cum arată *Leviticul*. Pentru a înțelege mai bine acest adevăr important, să privim la paralela dintre *Daniel 7* și *Daniel 8*:

Daniel 7

Babilonul

Medo-Persia

Grecia

Roma

Judecata din cer

Daniel 8

Medo-Persia

Grecia

Roma

Curățarea sanctuarului

Această paralelă ne ajută să vedem adevărata natură a curățării sanctuarului, care este marea judecată de cercetare anterioară revenirii Domnului Isus. În studiul din această săptămână vom explora adevărul biblic vital despre lucrarea lui Hristos în sanctuarul ceresc.

Duminică, 19 mai

Sanctuarul ceresc

1. Citește Exodul 25:8,9,40 și Evrei 8:1-6. Care sunt cele două sanctuare din aceste versete?

Exodul 25:8,9,40

⁸ Să-Mi faci un Locaș Sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor.

⁹ Să faceți Cortul și toate vasele lui după chipul pe care ți-l voi arăta.”

⁴⁰ Vezi să faci după chipul care ți s-a arătat pe munte.

Evrei 8:1-6

- ¹ Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri,
- ² ca slujitor al Locului Preasfânt și al adevăratului Cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.
- ³ Orice mare preot este pus să aducă lui Dumnezeu daruri și jertfe. De aceea era de trebuință ca și celălalt Mare Preot să aibă ceva de adus.
- ⁴ Dacă ar fi pe pământ, nici n-ar mai fi preot, fiindcă sunt cei ce aduc darurile după Lege.
- ⁵ Ei fac o slujbă, care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă Cortul: „Ia seama”, i s-a zis, „să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte.”
- ⁶ Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.

În timp ce cercetau Scriptura în lunile de după octombrie 1844, primii credincioși adventiști au înțeles că în Biblie sunt menționate două sanctuare – cel construit de Moise și marele original din cer. În Biblie, termenul „locaș sfânt/sanctuar” se referă, în primul rând, la cortul construit de Moise, ca o copie, o reproducere a lucrurilor cerești, iar în al doilea rând, la „adevăratul cort” din cer, la care făcea trimitere sanctuarul pământesc. La moartea lui Hristos, slujbele care reproduceau ceea ce se întâmplă în cer și-au pierdut importanța. „Adevăratul cort” din cer este sanctuarul noului legământ. Și, pentru că profeția din Daniel 8:14 se împlinește în această eră, sanctuarul la care face referire trebuie să fie sanctuarul noului legământ. „La încheierea celor 2.300 de zile, în anul 1844, pe pământ nu mai exista de multe secole niciun sanctuar. Astfel, profeția: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit» (Daniel 8:14) se referă indiscutabil la sanctuarul din ceruri” (*Tragedia veacurilor*, p. 417).

Sanctuarul din pustiu era o machetă, o copie la scară redusă a sanctuarului ceresc. Serviciile din sanctuarul pământesc prefigurau planul lui Dumnezeu de mântuire. Fiecare jertfă adusă reprezenta jertfa lui Isus pe crucea de pe Calvar (vezi Ioan 1:29). Prin jertfa lui Hristos suntem eliberați de condamnarea păcatului. Primim iertarea. Atunci când acceptăm jertfa lui Isus în dreptul nostru și ne mărturisim păcatele, vina noastră este ștearsă (1 Ioan 1:9). Isus nu este doar Mielul care a murit pentru noi, ci și Preotul care trăiește pentru noi. Evrei 7:25 explică: „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.”

El îndepărtează vina păcatului și ne salvează de sub puterea păcatului (Romani 8:1-4; 2 Corinteni 5:21). Lucrarea lui Isus în sanctuarul din cer este pentru noi. Ca rezultat al mijlocirii Sale, stăpânirea păcatului asupra vieții noastre este distrusă. Nu mai suntem robi sau sclavi ai naturii noastre păcătoase. Prin Domnul Hristos suntem liberi: liberi de condamnarea și de sub controlul păcatului. Când ne prindem de Hristos prin credință, avem siguranța mântuirii.

Ce înseamnă pentru tine faptul că Isus este în cer și lucrează în favoarea ta, adică mijlocește pentru tine? De ce ai nevoie de un Mediator de partea ta?

Luni, 20 mai

În Locul Preasfânt

2. Citește Leviticul 16:21,29-34; 23:26-32 și Evrei 9:23-28. De ce era Ziua Ispășirii atât de importantă în vechime?

Leviticul 16:21,29-34

²¹ Aaron să-și pună amândouă mâinile pe capul țapului celui viu și să mărturisească peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel și toate călcările lor de lege cu care au păcătuit ei; să le pună pe capul țapului, apoi să-l izgonească în pustiu, printr-un om care va avea însărcinarea aceasta.

²⁹ Aceasta să vă fie o lege veșnică: în luna a șaptea, în a zecea zi a lunii, să vă smeriți sufletele, să nu faceți nicio lucrare, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.

³⁰ Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi ca să vă curățați: veți fi curățați de toate păcatele voastre înaintea Domnului.

³¹ Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, în care să vă smeriți sufletele. Aceasta să fie o lege veșnică.

³² Ispășirea să fie făcută de preotul care a primit ungerea și care a fost închinat în slujba Domnului, ca să urmeze tatălui său în slujba preoției; să se îmbrace cu veșmintele de in, cu veșmintele sfințite.

³³ Să facă ispășire pentru Locul Preasfânt, să facă ispășire pentru Cortul întâlnirii și pentru altar și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării.

³⁴ Aceasta să fie pentru voi o lege veșnică: o dată pe an să se facă ispășire pentru copiii lui Israel, pentru păcatele lor.” Aaron a făcut întocmai cum poruncise lui Moise, Domnul.

Leviticul 23:26-32

²⁶ Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

- ²⁷ „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua Ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.
- ²⁸ Să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, căci este ziua Ispășirii, când trebuie făcută ispășire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.
- ²⁹ Oricine nu se va smeri în ziua aceea va fi nimicit din poporul lui.
- ³⁰ Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare îl voi nimici din mijlocul poporului lui.
- ³¹ Să nu faceți nicio lucrare atunci. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui.
- ³² Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.”

Evrei 9:23-28

- ²³ Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea.
- ²⁴ Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.
- ²⁵ Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui;
- ²⁶ fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.
- ²⁷ Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,
- ²⁸ tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

Preoții slujeau în fiecare zi din an, dar în Ziua Ispășirii, numită în ebraică *Yom Kippur*, atenția întregului popor era îndreptată spre sanctuar. Leviticul 16 și 23 oferă instrucțiuni precise cu privire la Ziua Ispășirii. Nu se făcea nicio activitate obișnuită. Toată lumea postea. În timp ce marele preot intra în prezența Domnului în numele lor în Locul Preasfânt, israeliții își cercetau inima. Toți Îl căutau pe Dumnezeu în umilință și cu mărturisiri sincere. Cine nu se smerea în Ziua Ispășirii avea să fie „nimicit”, adică să nu mai facă parte din poporul ales (Leviticul 23:27,29). În Ziua Ispășirii,

marele-preot ducea în sanctuar sângele țapului pentru Domnul și, după ce stropea cu el capacul ispășirii, aplica sângele pe coarnele altarului de aur și ale altarului de aramă, purificând complet întregul sanctuar. După ce termina „de făcut ispășirea”, marele-preot își puna mâinile pe țapul viu și mărturisea păcatele poporului Israel. Țapul era apoi trimis în pustiu pentru a fi separat de tabără pentru totdeauna (Leviticul 16:20-22). În timpul slujbelor zilnice, sângele era transferat asupra sanctuarului, arătând consemnarea păcatelor (Ieremia 17:1) și faptul că Dumnezeu Își asuma responsabilitatea pentru înlăturarea lor finală. Acum, în Ziua Ispășirii, sângele era transferat pe capul țapului ispășitor, al lui Azazel, care îl reprezenta pe Satana și demonstra faptul că acesta era responsabil în ultimă instanță de problema păcatului. Acest țap era dus departe în pustiu astfel încât, la sfârșitul Zilei Ispășirii, Dumnezeu să aibă un sanctuar și un popor curat. În sanctuarul ceresc, Hristos acționează în favoarea noastră. Inițial în Locul Sfânt, iar acum în Locul Preasfânt, începând cu anul 1844, anul care marchează sfârșitul celor 2.300 de zile. Vom trece de această mare judecată datorită lui Isus, Înlucitorul nostru. După cum a spus Ellen G. White, suntem „îndreptățiți prin neprihănirea Lui, la care noi n-am contribuit cu nimic” (*Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 25). Ca răspuns la această neprihănire – acordată/atribuită – noi ne smerim sufletul, ceea ce presupune o renunțare la păcat. Aceasta înseamnă că nu am ajuns să acceptăm răul cu ușurință, că nu ne scuzăm și nici nu ne agățăm de păcate îndrăgite, ci creștem în har și trăim o viață sfântă.

Care este semnificația Zilei Ispășirii în viața noastră actuală? De ce ar trebui să aibă un impact decisiv asupra modului în care trăim?

Marți, 21 mai

A venit judecata

3. Compară Daniel 7:9,10 cu Apocalipsa 14:6,7. Care este asemănarea dintre aceste pasaje?

Daniel 7:9,10

⁹ Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.

¹⁰ Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

Apocalipsa 14:6,7

- ⁶ Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.
- ⁷ El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Judecata este o temă predominantă în Biblie. „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău” (Eclesiastul 12:14). Isus a atras atenția ascultătorilor Săi asupra unui moment viitor de judecată, când „oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit” (Matei 12:36). Apostolul Pavel adaugă că Dumnezeu „va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor” (1 Corinteni 4:5). Îngerul mesager i-a spus lui Ioan că „a venit ceasul judecății Lui [a lui Dumnezeu]” (Apocalipsa 14:7).

4. Citește Apocalipsa 22:10-12. Care va fi soarta întregii lumi la revenirea lui Isus? Ce i se spune clar lui Ioan?

Apocalipsa 22:10-12

- ¹⁰ Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.
- ¹¹ Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!
- ¹² „Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

De vreme ce Domnul Hristos vine pentru a aduce răsplata finală, trebuie să existe o judecată înainte, care să arate cine și ce răsplată va primi la venirea Lui. Când va reveni Hristos, nu va mai exista o a doua șansă. Fiecare om a avut suficiente informații pentru a lua o decizie finală și irevocabilă, pentru sau împotriva Domnului Hristos.

5. Citește Matei 25:1-13. De ce Isus are atitudini atât de diferite față de aceste două categorii de credincioși?

Matei 25:1-13

- ¹ Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui.
- ² Cinci din ele erau nehibzuite, și cinci înțelepte.
- ³ Cele nehibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn;

⁴ dar cele înțelepte, împreună cu candelarele, au luat cu ele și untdelemn în vase.

⁵ Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.

⁶ La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”

⁷ Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele.

⁸ Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele.”

⁹ Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.”

¹⁰ Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.

¹¹ Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!”

¹² Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc!”

¹³ Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.

„După ce se va încheia cercetarea, după ce cazurile celor care s-au declarat de-a lungul timpului urmași ai lui Hristos vor fi fost examinate și se va decide în dreptul lor, atunci, nu mai înainte, se va încheia harul și se va închide ușa îndurării. Astfel, prin această declarație scurtă, «cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa», suntem conduși până la lucrarea finală a Mântuitorului, până la momentul când va fi adus la îndeplinire marele plan de salvare a omului” (*Tragedia veacurilor*, p. 428). Nu trebuie să ne temem de judecată. Prin Hristos avem iertarea, eliberarea de vinovăție, puterea de a trăi vieți evlavioase, iar victoria finală ne aparține.

Miercuri, 22 mai

Vestea bună din Locul Preasfânt

6. Citește Evrei 4:14-16 și 10:19-22. Ce asigurare și ce invitație divină ne adresează aceste versete?

Evrei 4:14-16

¹⁴ Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră.

¹⁵ Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

¹⁶ Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să câpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

Evrei 10:19-22

¹⁹ Astfel, dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt,

²⁰ pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său,

²¹ și, fiindcă avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu,

²² să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățate de un cuget rău și cu trupul spălat cu o apă curată.

Pavel ne transmite aici „să rămânem tari”, „să ne apropiem [...] cu deplină încredere”, „să ținem fără șovăire”, „să nu părăsim”, să ne concentrăm credința asupra lui Isus, Marele nostru Preot. În Isus avem tot ce ne trebuie. Prin credință, putem intra în sanctuarul ceresc „pe calea cea nouă și vie” pe care Isus a deschis-o pentru noi. Privind în curte, vedem *sânge* pe coarnele altarului de aramă. În Locul Sfânt, vedem *sânge* pe coarnele de aur ale altarului pentru tămâiere. Vedem sângele stropit pe perdeaua din fața capacului ispășirii. Sângele lui Isus pregătește calea la fiecare pas. Lucrul acesta ne oferă speranță, pentru că ne putem reîntâlni cu Dumnezeu numai atunci când Isus ne iartă și ne șterge păcatele. Mila lui Dumnezeu este infinită, dar la fel este și dreptatea Sa. Iar dreptatea nu poate accepta jertfa lui Hristos ca ispășire pentru fărădelegile noastre decât dacă Isus garantează, mai întâi, că ne iartă păcatele și, apoi, că le șterge.

7. Citește Apocalipsa 11:19. De ce este importantă această viziune, în contextul mării lupte? Cum arată această legătură inseparabilă dintre lege și Evanghelie?

Apocalipsa 11:19

¹⁹ Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.

Aici, în strălucirea orbitoare a prezenței lui Dumnezeu din sala tronului universului, chiar la baza tronului lui Dumnezeu, descoperim legea divină în chivotul legământului. Aici, în Locul Preasfânt, se descoperă mila și dreptatea lui Dumnezeu. Nicio putere pământeană nu poate schimba legea lui Dumnezeu, deoarece, printre altele, este păstrată cu sfințenie în chivotul legământului din cer. Citește Evrei 8:10. Intrând prin credință în sanctuarul ceresc, găsim iertarea pentru păcatele noastre din trecut și puterea de a trăi o viață de ascultare prin Hristos, care a murit pentru noi și care scrie legea

în inima noastră. Isus ne mântuiește „în chip desăvârșit” (Evrei 7:25). Isus ne salvează definitiv și complet.

De ce este medierea lui Isus o veste atât de bună? Ce speranță am avea fără Evanghelie, în fața legii ca standard al neprihănirii?

Joi, 23 mai

Isus, Apărătorul nostru la judecată

8. Citește Evrei 10:9-14. Ce diferență există între slujirea preotului din sanctuarul pământesc și slujirea lui Isus în sanctuarul ceresc?

Evrei 10:9-14

⁹ apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeu.” El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua.

¹⁰ Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna.

¹¹ Și, pe când orice preot face slujba în fiecare zi și aduce de multe ori aceleași jertfe, care niciodată nu pot șterge păcatele,

¹² El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu

¹³ și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui.

¹⁴ Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

Hristos a murit pe cruce o dată pentru totdeauna ca jertfă desăvârșită pentru păcat. Lucrarea lui preotească din sanctuarul ceresc ne sfințește. Acum, după ce a intrat în Locul Preasfânt, El acționează ca Apărător al nostru în cadrul judecății (vezi 1 Ioan 2:1). Citește Evrei 9:28. Prin jertfa și medierea Sa, problema păcatului a fost rezolvată. Acum Domnul Isus urmează să vină din nou pe pământ pentru cei care „vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:8).

9. Citește Evrei 6:19,20. De ce ne invită să Îl urmăm și ce descoperim atunci când Îl urmăm?

Evrei 6:19,20

¹⁹ pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntru al Templului,

²⁰ unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător, când a fost făcut „Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.

„Medierea pe care o face Hristos din sanctuarul de sus în favoarea omului este la fel de importantă pentru planul de mântuire ca moartea Sa

pe cruce. Prin jertfa Sa, El a început această lucrare pe care, după înviere, S-a înălțat la cer ca să o continue și să o încheie. Trebuie să intrăm, prin credință, dincolo de perdea, «unde Isus a intrat pentru noi ca înaintemergător» (Evrei 6:20). Acolo se reflectă lumina crucii de pe Calvar. Acolo ajungem să înțelegem mai clar misterele răscumpărării. Mântuirea omului a fost realizată cu un preț infinit pentru Cer. Sacrificiul făcut satisface cele mai înalte exigențe ale legii lui Dumnezeu, care a fost călcată de om. Isus a deschis calea către tronul Tatălui și, prin mijlocirea Sa, pot să fie prezentate înaintea lui Dumnezeu dorințele sincere ale tuturor aceluia care vin la El prin credință” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 489).

Planul de mântuire este un plan complet de soluționare a mării lupte și de salvare a acestei planete din ghearele lui Satana. Viața lui Isus a dezvăluit iubirea lui Dumnezeu în fața lumii care suferea și a universului care era martor. Moartea Lui a dezvăluit hidoșenia păcatului și a asigurat salvarea întregii omeniri. Mijlocirea Lui în sanctuarul ceresc pune beneficiile ispășirii la dispoziția oricui caută să le primească prin credință.

Ce relație vezi între moartea lui Hristos pe cruce și medierea Sa în sanctuarul ceresc? De ce este judecata atât de necesară în planul de mântuire?

Vineri, 24 mai

Un gând de încheiere

„Cu cât văd mai de aproape caracterul nepătat al Domnului Hristos, cu atât mai puternică va fi dorința oamenilor de a fi asemenea chipului Său și cu atât mai puțin vor vedea în ei curăție și sfințenie. Dar, în timp ce ar trebui să ne conștientizăm starea de păcătoșenie, ar trebui și să ne sprijinim pe Domnul Hristos ca neprihănire a noastră, sfințenie și răscumpărare a noastră. Noi nu putem răspunde acuzațiilor lui Satana aduse împotriva noastră. Numai Domnul Hristos poate face o apărare eficientă în favoarea noastră. El este în stare să îl aducă la tăcere pe acuzator cu argumente bazate nu pe meritele noastre, ci pe ale Sale” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 471, 472).

„Trăim acum în marea Zi a Ispășirii. În ceremoniile simbolice, în timp ce marele-preot făcea ispășire pentru Israel, tuturor li se cerea să-și plece sufletul în pocăință și în smerenie înaintea Domnului, ca să nu fie nimiciți din poporul lui Dumnezeu. În același fel, toți cei care vor ca numele lor să rămână în cartea vieții trebuie ca acum, în puținele zile de har care au mai rămas, să-și umilească sufletul înaintea lui Dumnezeu, cu regret pentru păcate și autentică pocăință” (*Tragedia veacurilor*, p. 489 , 490).

Studiu zilnic

Ezechiel 48 – Daniel 6;

Ce nume au primit în Babilon Daniel, Hanania, Mișael și Azaria?

Ce înseamnă fierul amestecat cu lutul din chipul visat de Nebucadnețar?

Ce reacții a avut Belșatar când a văzut degetele unei mâini de om pe zid?

Câte căpetenii conduceau în Medo-Persia împreună cu Daniel?

Ellen G. White, Divina vindecare, capitolul „Mama”.

Ce ar trebui să facă soțul ca să-și păstreze soția plină de vioiciune și bucurie?